

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. IV. De Resignatione, abnegatione & mortificatione sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

S. I V.

Disa
Sufonis

donum in venerabili Sacramento, longè splendidius in omnem eternitatem fulget ac radiat, quàm ullus Solis hujus visibilis splendor; multoq; est illustrius atq; micantius, quàm lucifer iste conspicuus. Deniq; semperiterno quodam decore ac pulchritudine longè præclariùs te exornat, quàm ulla unquam estas, quàmlibet amœna, terram ornaverit.

2.
Tui in
ea Chri-
stus Deus
& homo

An forsitan dubitas, illustrissimam Divinitatem meam quous Sole fulgentiorem, & præclarissimam animam meam quàmlibet stellâ micantiorem, atq; gloriosum corpus meum quantacunque estatis amœnitate delectabilius esse? qua quidem reuerà percipis in Eucharistia.

3.
Pii vi-
ta; impiu
exiliu.

Ego p̄ys & benè preparatis sum panis vite & at indignis, qui voluntate vel actione in mortiferis peccatis perseverant, plaga sum temporaria, æternaq; execratio: hos certa damnatio manet, nisi per veram penitentiam mihi reconcilientur.

4.
Nemapo-
rest ea
dignu
esse: Deu
tamen co-
natu no-
stro con-
suetu est.

Sanè etiam si quis sit Angelorum omnium naturali puritate præditus, Sanctorumq; omnium integritate ac sanctimonia conspicuus, & mortalium omnium bonis operibus ornatus, nec sic tamen me percipere in Sacramento dignus foret. Sed cum facit homo quod potest, nihil ab eo ultra exigitur; siquidem id quod illi deest, ego suppleo. Præstat verò ex amore accedere ad hoc venerabile Sacramentum, quàm ex timore abstinere.

De resignatione, abnegatione, & mortificatione sui.

1. Perfectio non in consolatione locatur, sed in vera abnegatione & resignatione in voluntatem & beneplacitum Dei.
2. Deus nunquam deserit humilem fiduciam in sua bonitate fundatam.
3. Abnegatio sui, radix omnium virtutum.
4. Opus cum proprietate factum exigui valoris est.
5. Dei voluntas in omnibus sit scopus & intentio mentis nostra.

Sus o item insignes hæc sententias de resignatione & abnegatione scribit: Perfecta vita non in eo potissimum sua est, ut consolatione abundes; sed ut voluntatem tuam divina permittas ac resignes voluntati, tam in amaris, quàm dulcibus; humiliterq; obtemperes, & sub mortalium omnium vestigiis te reponas ac submittas. Ipse supremo spiritui Angelico nihil suavius est, quàm in omnibus divine satisfacere voluntati: adeò ut, si nosset ad Deum laudem, * si urticæ & alia tixania extirparet, hoc præ omnibus cupidissimè exequeretur. Nulla est perfectior & excellentior resignatio, quàm in sui derelictione esse resignatum: neque est quòd quis admodum prægraveretur, si parum experiatur spiritualis dulcedinis; cogites potius ea se indignum: Vera in omnibus tum certis tum in certis rebus resignatio sui in voluntatem DEI, hominem proculdubio extra casus & pericula omnia eripit, atq; in omnibus vera eum pace gaudere facit.

1.
Non in
consola-
tione, sed
in abne-
gatione
sua est
vera per-
fectio.

* O ad-
miran-
dum! a-
gelicæ
resigna-
tionis
exemplum!

2.
Deus non
deserit
piam fi-
duciam.

Tanta Dei honestas & benignitas est, ut nulla possit ratione unquàm illi deserere, qui possit ex animo boni-

Dicta
Sufonis

nitati ipsius confidere, seq; totum ei
permittere ac resignare.

3.
Radix
Virtutis,
abnega-
tio sui.

Vera sui submissio & depressio ac
abnegatio, virtutum omnium, & to-
tius salutis ac beatitudinis radix
est. Dolet profecto sapientem ac e-
loquentem esse, & nihilominus in si-
lento sese continere, ab aliis vili-
pendi, irrideri, injuriis affici, audire
calumnias & obrectationes, nec se-
tueri & ulcisci: hominem pruden-
tem ac honoratum vitioso ac nullius
existimationis homuncioni cedere,
ne contradicere; atqui hoc planè est
per sui abnegationem conformari
ad Christi præclarum exemplar.

Quamvis in ferenda afflictione non
semper aequè resignato simus animo,
non propterea spes salutis ablata est,
nec DEI gratia amissa; modo ne
pertinaci animo adversus DEVM
calcitemus ac rebellemus.

4.
Opus ex
propria
volunta-
te exigui
meriti est

Opera, exercitia, & instituta
cum proprietate, siue ex propria vo-
luntate peracta, quamlibet grandia
videantur, parvi tamen momenti
sunt, quamdiu illis abnegatio & re-
signatio conjuncta non est.

5.
Scopus
omnium
actionum,
benepla-
citi Dei.

Hominem rationis compotem ope-
ra sua agere decet, non ex naturali
propensione vel appetitu, instar pe-
cudum natura impulsum sequen-

rium, sed cum ratione in DEI lau-
dem & ob DEI amorem, adeò ut nus-

quam suum privatum commodum,
suam delectationem, sui exaltatio-
nem, suam mercedem capiet, sed so-
lum Deum; ita abnegare, mortifica-
re & relinquere nos ipsos debemus, ut
vilipendi & adversa propter Deum
perpeti neutiquam recusemus; ac
linguam sensusq; nostros sedulo re-
fruemus, & nihil cum inordinata
delectatione possideamus, aut appe-
tamus. Ut auri lamina oculis im-
posita non minùs impedit visum,
quam lamina ferri: ita & instabili-
bus mortalibusq; creaturis omnibus,
quantùmcumq; nobiles sint, renun-
tiare, & eas ex animo remove-
re, si præstantissimum bonum
illud, quod Deus est, percipere vole-
mus. In vera abnegatione, tota
perfectionis summa consistit: sine
qua nemo proficere valebit, quoquò
se verterit. Præstet nobis omni-
potens Deus, ut indefesso conatu
nos ipsos perpetim abnegare, mor-
tificare, relinquere, resignare,
exire, & nihilipendere

studeamus, A-

men.

**

••

